

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש יעיבש ליל בירעמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

מעריב ליל שביעי של פסח

(* יתברך die Gemeinde das untenstehende ברכו sagt, während der Vorbeter

ברכו. Preiset Gott, den Allgepriesenen!

Gelobt sei die allgepriesene Gottheit, für und für.

ברוך. Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott und König des Weltalls, der durch sein Wort läßt dämmern die Abende, mit Allweisheit die Lichtespforten wieder erschließet, die Tages- und Jahreszeiten sich ändern und wechseln läßt, und die Gestirne in ihren Standpunkten am Himmelskreise nach seinem Willen ordnet. Er ist's, der da schaffet den Tag und die Nacht, das Licht hinrollet, um der Finsterniß, und die Finsterniß, um dem Lichte Raum zu schaffen, den Tag hinschwinden und die Nacht einbrechen läßt, und zwischen Tag und Nacht eine Sonderung bildet, Gott der Heerschaaren ist dessen Name. Er, der Ewiglebende, Unendlichwaltende regieret über uns für und für.

חזן. בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:

קיום בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מַעְרִיב עֲרָבִים בְּחֶמְתָּה
פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבַתְּבוּנָה
מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחֲלִיף
אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־
הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי־
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה.
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי
וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד.

יתברך. Gelobt und gebenedeit, gerühmt, erhöht und verherrlicht sei der Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! der als Allererster und als Allerletzte im Walten, und außer dem keine Gottheit ist. Machet Bahn vor ihm, der auf den Wolken einher fährt, den der Name: „Gottheit“ schmückt, und freuet euch, ob seiner Allgegenwart. Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei dessen Name, der da verherrlichet sein Reich in Ewigkeit. Der Name Gottes sei gepriesen, ist und in aller Ewigkeit!

(* יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סלו לרובב בערכות ביה שמו ועליו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

Wenn יום טוב am Sabbath fällt, wird מעריב nicht gesagt.

ויושע. Es rettet Gott die fliehende
Nation,

Und Israel sah der Entartung Lohn,
Da sang es dem, der hehr in seiner
Macht:

„Mein Sieg, du bist's, der scheidet Tag
und Nacht!“

Gelobt seist du, Ewiger, der die
Abende dämmern läßt!

אהבת. Mit einer unendlichen
Liebe hast dein Volk, das Haus
Israels, du stets geliebt; Lehre,
Gebote, Gesetze und Rechte hast
du uns mitgetheilt. Darum, Ewi-
ger, unser Gott, wollen bei unserm
Aufstehen und Niederlegen, an
deiner Lehre wir uns ergötzen und
uns erfreuen der Weisungen dei-
ner Lehrsätze und Gebote immer-
während. Denn sie sind es, die
unser Lebensziel und unseres
Daseins Fortdauer befördern, und
mit ihnen wollen unser Sinnen
Tag und Nacht wir beschäftigen.
— O mögest auch du deine Liebe
in Ewigkeit uns nicht entziehen!

„Der Herr ist's, der das Glück der
Waffen lenkt,

Der Pharaos Wagen und des Heer
versenkt,

Auf daß die Fluth der Tiefe sie ver-
derbe,

Und deine Rechte schützte mild dein Erbe.

Gelobt seist du, Ewiger, der seinem
Volke Israel Liebe angeheißen läßt.

ויוסקד ע"ס א"ב עד לוח סי"ח:

ויושע יי. אום למושעות.
וירא ישראל. בפרוע
פרעות. אז ישיר. גלה
חוסן ישועות. עזי. דגול
גיה ואישון להשעות:
ברוך אתה יי המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל
עמך אהבת. תורה ומצות
חקים ומשפטים ו אורחנו
למדת. על כן יי אלהינו
בשכבנו ובקומנו נשית
בחקיך. ונשמח בדברי
תורתך ובמצותיך לעולם
ועד. כי הם חיינו וארך
ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך אל-
תסיר ממנו לעולם.

יי. הכין כלי מלחמה.
מרכבות פרעה. ושלישיו
נהג במחומה. תחומות.
זמנם באר ובחמה. ימינך.
חבל גחלתך רחמה: ברוך
אתה יי אהב עמו ישראל:

שמע. Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein ewiges, einiges Wesen.

ברוך. Gepriesen sei sein Name, der die Herrlichkeit seines Reiches beurfundet, für und für

ואהבת. Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit ungetheiltem Herzen, von ganzer Seele und mit all deinem Vermögen. Und es sollen die Worte, die ich dir heute gebiete, dir stets am Herzen liegen. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von ihnen sprechen, so du weilest in deinem Hause und so du wandelst auf der Straße, so du dich niederlegest und so du aufstehest. Und du sollst sie knüpfen zum Wahrzeichen um deine Hand und sie sollen sein zum Erinnerungsbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben, an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וזה. Und so ihr gehorchen werdet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euern Gott, zu lieben und ihm mit ungetheiltem Herzen und von ganzer Seele zu dienen; so werde ich auch geben den Regen eures Landes zu seiner Zeit, den Früh- so wie den Spätregen, auf daß du einführest dein Getraide, deinen Most und dein Oehl. Und ich werde Gras spenden auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst genießen und Ueberfluß haben. Hütet euch, daß euer Herz

22 מעריב ליל שביעי של פסח

שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכר נפשך
ובכר-- מאדך: ותיו
חדברים האלה אשר אנכי
מצוה תיום על לבבך:
ושננתם לבניך ודברתם
בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ירך
ותיו למטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך:

וזה אם שמע השמעו
אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם תיום לאהבה
את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכר--
נפשכם: ונתתי מטר--
ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדה לבהמתך
ואכלת ושבעת: השמרו

sich nicht verlocken lasse und ihr abtrünnig werdet und fremden Göttern dienet und sie anbetet. Da würde der Zorn Gottes über euch entbrennen, und er würde den Himmel verschließen, auf daß kein Regen wäre, und der Erdboden würde kein Gewächs geben, so daß ihr gar bald hinschwinden würdet, von dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott euch gibt. Darum müßet ihr diese meine Worte euch in's Herz fassen und eurem Gemüthe einprägen, und sie knüpfen zum Wahrzeichen um eure Hand und zum Erinnerungsbande zwischen eure Augen. Und lehren müßt ihr sie euren Kindern, davon zu reden, so du weilest in deinem Hause, und so du wandelst auf der Straße; so bei deinem Aufstehen, wie bei deinem Niederlegen. Und du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß eure und eurer Kinder Dauer lange sei auf dem Erdreiche, welches der Ewige euren Vätern zugeschworen, es ihnen einzugeben, wie die Dauer des Himmels über der Erde.

וַיֹּאמֶר. Und Gott sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern

מעריב ליל שביעי של פסח
 לְכֶם פֶּן־יִפְתָּרוּ לְבַבְכֶם
 וְסַרְתֶּם וְעַבְדִּתֶם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
 וְחָרָה אֶף־יְהוָה בְּכֶם
 וְעָזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
 יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם
 מִחַרְחָמַיִל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם:
 וְשַׁמְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם
 וְקִשְׂרִיתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יָדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֶפֶת בֵּין
 עֵינֵיכֶם: וְלִמְדִיתֶם אֹתָם
 אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בְּכֶם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וְכָתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי

Israels und sprich zu ihnen: daß sie sich machen Schaufäden an die Enden ihrer Gewänder, sammt ihren Nachkommen, und daß sie an die Schaufäden ihres Endes eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und dies diene euch zu Schaufäden, so daß, wenn ihr euren Blick darauf richtet, ihr euch erinnert aller Gebote Gottes und sie ausübet; und ihr nicht nachwandelst eurem Herzen und euren Augen, denen ihr nachhuhlet. Auf daß ihr euch erinnert meiner sämtlichen Gebote, sie auszuüben und ihr heilig seid eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus dem Lande Mizrajim befreiet, um euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

מזכ. Wahr und im Glauben begründet ist all dieses für uns, daß er, der Ewige unser Gott ist und keiner außer ihm, so wie wir Israel dessen Volk. Er ist es, der aus der Gewalt von Königen uns befreiete; er, unser König, der von der Tyrannen Willkür uns erlösete; er, die Gottheit ist's, der uns gerächet hat an unsern Gegnern, und der die Vergeltung anheim gegeben all unsern Feinden. Er, der Großes vollführt bis ins

יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-כַּנְּפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ
עַל-צִיצֵת הַכַּנֵּף פְּתִיר
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת-
כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-
כָּל-מִצְוֹתֵי וְהֵייתֶם קְדוּשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְאִמּוּנָה כָּל-זֹאת
וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ וְאַנְחָנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵנוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָלְכָל-אוֹיְבֵי
נַפְשָׁנוּ. הַעֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד

Unerforschliche und Wunder ohne Zahl; der uns am Leben erhält und unsern Fuß nie gleiten läßt; der uns hintreten läßt, auf die Höhen unserer Feinde und uns die Macht über unsere sämtlichen Widersacher einräumt; der Wunder und Macthaten an Pharao ausübte, Zeichen und Wunder im Reiche der Kinder Cham's; der in seinem Grimme alle Erstgeborenen Mizrajims schlug, und sein Volk Israel aus ihrer Mitte heraus, der ewigen Freiheit zuführte. Er ist's, der seine Kinder durch die Wogenbrechungen des Schilfmee- res geleitet und deren Feinde und Verfolger in die Tiefen versenkte. Da schaueten seine Kinder seine Allmacht, priesen in Dankeshym- nen seinen Namen. In williger Hingebung nahmen seine Herr- schaft sie über sich, Moses und die Kinder Israels stimmten freuden- voll einen Lobgesang dir an.

פסח. Da sah man die Treuen in Hymnen ihn loben,

Weil an dem Tag er sie rettend er- hoben, am Pefach zu Egypten.

Da wird aus den Höh'n eine Stimme gehört,

Zum Heil ist Israel für immer ver- klärt, am einjtigen Pefach-Feste.

מעריב ליל שביעי של פסח

אין חקר ונפלאות עד-אין
מספר. השם נפשו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו.
המדריכנו על-במורה
אויבינו. ויָרַם קַרְנֵנוּ עַל-
כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעֲשָׂה לָנוּ
נַסִּים וּנְקָמָה בַּפְּרַעֲוָה.
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ
בְּנֵי חָם. הַמָּכָה בְּעֶבְרָתוֹ
כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחַרּוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר
בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף. אֶת-
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַחֲמוֹת טַבַּע. וַרְאוּ בְּנֵיו
גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׂה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה:

מיוסד ע"פ א"ב ונסוף חמוס יוסף בר יעקב.

פסח אמונים שיר
שוררוהו. ויושע יי ביום
ההוא. פסח מצרים:

פסח בת קול ישמע
ממרומים. ישראל נושע
ביי תשועת עולמים.

פסח לעתיד:

Da zogen sie fort, als befreit an-
erkannt,

Und da sah Israel die göttliche Hand,
am Pefach zu Egypten.

Wird einst der Gepriesene herrlich er-
scheinen,

Zeigt wieder die himmlische Größe den
Seinen,

am einstigen Pefach-Feste.

Da führt er sein Heer begabt mit
Vermögen,

Durch's Meer so, als zög' es auf trocknen
Wegen,

am Pefach zu Egypten.

Da richtet er gegen die Ströme die
Wuth,

Und läßt sie versiegen, die wogende
Fluth, am einstigen Pefach-Feste.

Wollzog er an Moph die verheißene
Strenge,

Und trieb sie durch Gluth und Gewölk
in die Enge,

am Pefach zu Egypten.

Da naht' er mit Wundern der frühern
Zeit,

In Gluthen und Nebel dem Blutkampf
geweiht,

am einstigen Pefach-Feste.

Da hat er bekriegend die Feinde ge-
bannt,

Und Israel zog mit erhobener Hand,
am Pefach zu Egypten.

Das Heil und der Friede, sie werden
erblühen,

Und froh und erfreut die Erlöseten
ziehen, am einstigen Pefach-Feste.

Bertilgend die Erstlinge zog er einst
aus,

פֶּסַח גְּאוּלִּים עָבְרוּ

בְּמִשְׁאֵת יָד. וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל

אֶת הַיָּד. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח דָּגוּל בְּעוֹז כְּבוֹדוֹ.

וְיוֹסִיף אֶרְצוֹ שֵׁנִית יָרוּ.

פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח הַמֶּזֶן חִילּוֹ בְּטוֹב

דַּיִם. הִלְכוּ בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ

הַיָּם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח וְהִנִּיף יָרוּ בְּרוּחַ

בְּעַיִם. וְהַחֲרִים יְיָ אֶת לְשׁוֹן

יָם. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח זֹלַעַף בְּמִכְתַּב שָׁנָן.

מִתְּנַה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ

וְעַנָּן. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח וְחֲדוּשׁ מוֹפֵת עָלַי

יָשָׁן. דָּם וְאֵשׁ וְתַמְרוֹרֶת

עֶשֶׂן. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח טַבַּח בְּצִרְיֹן

לְהַחֲרִימָה. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

יּוֹצְאִים בְּיַד רָמָה.

פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח יֵשַׁע וְתַעֲצוּם

שָׂרוּם. בְּשִׁמְחָה תֵצְאוּ

וּבְשָׁלוֹם. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח כְּלִיר עֲנָמִים

Da war ohne Leiche kein einziges Haus,
am Pefach zu Egypten.

Umsonst ist der Heiden verderbliches
Sinnen,

Da wird die verheißene Plage beginnen,
am einstigen Pefach-Feste.

Verriegelte Thüren, die schloß er einst
auf,

Und schonte die Seinen im rächenden
Lauf, am Pefach zu Egypten.

Er wird einst als Herrscher die Wunder
erneu'n,

Und schonen und schirmen und rettend
befrei'n,

am einstigen Pefach-Feste.

Nahm auf er die Reste der Seinen, voll
Milde,

Da dient' vor Egypten er ihnen zum
Schilde, am Pefach zu Egypten.

Beenden wird er der Gefangenen
Leiden,

Und selbst zieht einher er und kämpft
mit den Heiden,

am einstigen Pefach-Feste.

Begeistert stimmt' Mirjam die Hymne
einst an:

„Lobfinget dem Ew'gen, der Großes
gethan!“ am Pefach zu Egypten.

Da wird man weit höhere Wunder
besingen:

„Lobpreisest den Ew'gen, der hehr im
Vollbringen!“

am einstigen Pefach-Feste.

Da hat er im Dunkel die Feinde ge-
richtet,

Die Nächte der Seinen zum Tage ge-
lichtet, am Pefach zu Egypten.

מעריב ליל שביעי של פסח

לְהַצִּמַת. כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר

אֵין שְׂמוּמַת. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח לְאֲמִים יִהְיֶה רִיק

לְנִגְפָה. וְזֹאת הַתְּהִיָּה

הַמְּנִיפָה. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח מְלוֹי שְׁעָרִים פְּתַח.

וּפֶסַח יְיָ עַל הַפְּתַח.

פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח נוֹרְאוֹת עֲזוֹז רַב

וְשֵׁלִיט. גְּנוּז וְהִצִּיל פֶּסוּחַ

וְהַמְּלִיט: פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח סְגוּלִים לְמַטֵּעַ

שִׁירִים. כִּי יְיָ נִלְחַם לָהֶם

בְּמִצְרַיִם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח עֲרִיר לְפִדְיוֹן

שְׁבוּיִם. וַיֵּצֵא יְיָ וְנִלְחַם

בְּגוֹיִם. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל עֲנִתָהּ

נְבִיאָה. שִׁירוֹ לְיְיָ כִּי גָאֵה

גָאֵה. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח צְפוּי בְּאוֹת אֲשֶׁר

נַעֲשָׂה. וּמְרוּ יְיָ כִּי גָאוֹת

עָשָׂה. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח קִדְר לְצִרְיֹן מְאוּרֵי

אוֹר. וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Laut wird die erfreuliche Kunde ver-
nommen:

„Erheb' dich, dein Heil und dein Licht
ist gekommen!“

am einstigen Pefach-Feste.

Gepriesen wird da die verherrlichte
Macht,

Daß Gott einst die Seinen so freund-
lich bedacht,

am Pefach zu Egypten.

Im Ruhme verherrlicht wird er an-
erkannt,

Erlöser und Herr aller Welten ge-
nannt, am einstigen Pefach-Feste.

פסח. Ein zwiefaches Heil wird am Pe-
fach er spenden,

Des Bundes gedenkend, es uns zu-
zumenden,

Und helfend naht er uns zu freundlichem
Bunde,

Und wie einst Egypten, vernimmt Zor
die Kunde!

Und einstimmig riefen sie;

ו. Wer ist dir gleich unter den
Mächten, Ewiger? Wer ist, wie
du, verherrlicht in Heiligkeit! ge-
ehrfürchtet an Lobgesängen, so
wundervoll im Wirken!

מלכותך. Deine Herrlichkeit
schaueten deine Kinder, als du das
Schilfmeer vor Moses gespalten.

וביוב. In Huld sah man dort, deine
Lieben dich leiten,

Und trockenen Fußes Gewässer durch-
schreiten,

Schon währte der Feind da, ihr Grab,
sind die Gründe;

פסח רצוי במצרים

צוירך. קומי אורי כי בא

אורך. פסח לעתיד:

פסח שבחוריו בעוז

תעצומו. כי פקד יי את

עמו. פסח מצרים:

פסח תוקף תהלות

רשומו. גואלנו יי צבאות

שמו. פסח לעתיד:

פסח יוסף על ישועות

ישועה. ברירתו יזכור

להושיעה. עם קרובו

באהב להושיעה. באשר

שמע למצרים לצור

נשמעה: בגילה ברנה

בשמחה רבה. ואמרו

כלם:

מי כמכה באלים יי. מי

כמכה נאדר בקדש. נורא

תהלות עשה פלא:

מלכותך ראו בניך

בוקע ים לפני משה:

וברוב. טובך נחירת

ידידים. וברוח. ים עברו

גדודים. אמר. כושר

להציל גדודים. נשפת.

Da ward ihm gemessen im Maß seiner Sünde.

„Dieser ist mein Gott“! riefen sie, und sprachen:

„Gott wird immer und ewig regieren!

וַיִּגְאֹל. So heißt es auch: „Daß Gott den Jakob erlösete und ihn aus der Gewalt dessen befreiete, der mächtiger als er.“

ו. Wer gleichet dir, Erlöser und Schirmer im Drange!

Du streckst nur die Hand aus, dem Feind ist schon bange,

Hast leitend die Größe den Deinen gewiesen,

Daß Völker, die's hörten, die Allgewalt priesen.

Gelobt seiest du, Gott, Israels König, Hort und Erlöser.

הַשְׂכִּיבֵנו. Laß, Ewiger, unser Gott, uns ruhen in Frieden; laß aufstehen uns, o König, zu neuem Leben. Breite über uns aus die Decke deines Friedens. Gib, daß wir durch einen heilsamen Schluß unserer Heilesförderung uns zuwenden und steh', um deines Namens willen, uns bei! O beschirme, und halte ferne von uns jeglichen Feind, Pest, Kriegesschwert, Hungersnoth und Kummer, wende jede störende Hemmnis, vor und hinter uns, von uns ab, auf daß im Schatten deiner Fittige wir geborgen seien, denn du nur bist es ja, Gott, der uns schirmt und beschützt; denn ein milde- und erbarmensvoller König bist du! so

מעריב ליל שביעי של פסח

לְהִיזוֹת בְּסִמְפֹּאֵה נְמֻדֵיִם:

זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה-

וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיִּגְאֹל כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב.

וַיִּגְאֹל מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ:

מִי כְמוֹךָ. מִשְׁגֵּב לְעֵתוֹת

בְּצָרָה. נְטוּרָה. נוֹאֲצִיךָ

בְּזַעַם וְעִבְרָה. נְחִירָה.

סִגְלָתְךָ בְּזֹרֵעַ גְּבוּרָה.

שָׁמְעוּ. עַמִּים גְּאוּלְרָתְךָ

לְהַגְבִּירָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

מֶלֶךְ צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ גִּלְהִינוּ

לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ

לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת

שְׁלוֹמְךָ. וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה

טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ

לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ.

וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְבָר

וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר

שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.

וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי

אֵל שְׁמֵרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה.

כִּי אֵל מֶלֶךְ וְחַנוּן וְרַחוּם

אַתָּה. וְשָׁמוֹר צֵאתָנוּ

schirme denn unsern Ein- und Aus-
gang, auf daß sie zum Leben und
zum Frieden seien, von nun an bis
in Ewigkeit! O breite aus die
Decke deines Friedens über uns.

18. Da sah man von Schrecken die Rich-
ter ereilt,

Durch innere Zwietracht getrennt und
getheilt,

Die Treuen hast du da zur Ruhestätt'
gebracht,

Regierend das Volk, das den Glauben
bewacht.

Gelobt seist du, Ewiger, der das
Obdach des Friedens über uns,
über sein Volk Israel und über
Jerusalem ausbreitet.

(Am Sabbath.)

19. Die Kinder Israels sollen
beobachten den Sabbath, auf daß sie
feiern den Sabbath für ewige Zeiten,
als einen immerdauernden Bund. Zwi-
schen mir und den Kindern Israels ist
er ein Zeichen für die Ewigkeit, daß in
sechs Tagen der Ewige den Himmel
und die Erde hat geschaffen, und am
siebenten Tage er ruhet und feierte.

20. Und Moses trug vor die
Feste des Ewigen den Kindern
Israels.

*) אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל
חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה: מלך עזר ומושיע ומגן. ברוך אתה
יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מתיה מתים אתה רב להושיע:

וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וּ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ
עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:

אֲזַנְבְּהֶלּוּ. פְּחוּזֵי רֵינִים.

תְּפִילָּתְךָ עֲלֵיהֶם. צְוֹחֹת

וּמִדְּנִים. תְּבִיאָמוּ. קְדוֹשֵׁיךָ

רָגַשׁ מְעוֹנִים. יי יִמְלֹךְ.

שׁוֹמֵר תְּשׁוּעָתְךָ אֲמוּנִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת

שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְרוּשָׁלַיִם:

לְסֻמָּה וְשָׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-

הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת

לְדוֹתֵם בְּרֵית עוֹלָם: בְּיַמֵּי וּבֵינֵי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעוֹלָם

כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת-

הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מוֹעֲדֵי

יי אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: סֵפֶר קָדִים.

*) Die Uebersetzung siehe im Minchagebete Seite 4.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים טוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר.
 מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ
 יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה. Du hast aus aller Völker
 Mitte uns erwählet, uns geliebt
 und Wohlgefallen an uns gefun-
 den. Höher als alle Nationen hast
 du einst uns gestellt, uns geheiligt
 durch deine Gebote, durch welche
 du, unser König, deinem Dienste
 uns zugeführt, und deinen großen
 geheiligten Namen nanntest du
 über uns.

ותתן. Du gabest liebevoll, Ewiger,
 unser Gott, uns den (Sabbath zur
 Ruhe und) Feste zur Freude, Feiertage
 und Zeiten zur Lust und Fröhlichkeit:
 (diesen Sabbathtag und) diesen Tag des
 Festes der ungesäuerten Brode, als die
 Zeit unserer Befreiung (in Liebe) zur
 Verkündigung der Heiligung, zum Ange-
 denken an die Befreiung aus Mizrajim.

אלהינו. Unser und unserer Väter
 Gott! Möge in deinen Höhen vor
 dich dringen und gelangen, in
 freundlicher Erhörung zur Anschau-
 ung kommen, der Erinnerung und
 Erwähnung gewürdiget werden
 unser Angedenken und Gedächtniß,
 das Angedenken unserer Väter,
 das Angedenken des Sohnes
 David's, deines Gesalbten, so wie
 das Angedenken an Jerusalem,

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
 הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ.
 וּרְצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
 לַעֲבוּדֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
 וַתִּתְּדָרְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה (שְׁפָחוֹת לְמִנוּחָה ו)
 מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
 וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן. אֶת יוֹם
 (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתָנוּ (בְּאַהֲבָה)
 מִקְרָא קָדֵשׁ זִכָּר לִיצִיאַת
 מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
 וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכָּר
 זְכוֹרֵנוּ וּפְקוּדוֹנֵנוּ. וְזָכְרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן
 דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם

deiner heiligen Stadt, zur Befreiung und zum Heile, zur Begünstigung und zur Milde, zum Erbarmen, zum Leben und zum Frieden, an diesem Tage des Festes der ungesäuerten Brode. Denke unser, Ewiger, unser Gott, zum Heile! Erinnere dich unser, zum Segen, und spende deine Hilfe uns, auf daß zum Lebensheile wir gelangen! Und durch dein heil- und erbarmensvolles Wort, laß Schonung und Milde uns angedeihen, erbarme dich unser und steh' uns bei, denn auf dich sind unsere Augen gerichtet, da ein Gott, ein König voll Milde und Erbarmen du bist.

והשיאנו. Laß, Ewiger unser Gott, die Segnung deiner Feste uns angedeihen zum Lebensheil und Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie du in deinem Wohlwollen, uns zu segnen hast verheissen. (O unser und unserer Väter Gott, nimm wohlwollend unsere Ruhe auf), heilige uns durch deine Gebote und spende uns unsern Antheil an deiner Lehre; laß die Fülle deines Guten uns genießen, und erfreue uns mit deiner Hilfe. Verkäre unser Herz, dir in Wahrhaftigkeit ergeben zu sein. Gib, Ewiger unser Gott, uns zum Antheil (in Liebe und in Wohlwollen), in Freude und wonnigem Frohgenusse (den Sabbath und) die dir geheiligten

עיר קדשך. וזכרון כל עמך
בית ישראל ולפניך. לפלטה
ל טובה רחוק ורחוק
ולרחמים לחיים ולשלום
ביום חג המצות הזה.
זכרנו יי אלהינו בו
ל טובה ופדנו בולברכה.
והושיענו בו לחיים.
וברבר ישועה ורחמים
חיים וחנונו. ורחם עלינו
והושיענו. כי אליך עינינו.
כי אל מלך וחנון ורחום
אתה:

והשיאנו יי אלהינו את
ברכה מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולששון
באשר ורצית ואמרת
לברכנו: (לשבת אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו)
קדשנו במצותיך ורצו
חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך ושמחנו בישועתך
ומהר לבנו לעבדך באמת
והנחילנו יי אלהינו (באהבה
וברצון) בשמחה ובששון
(שבת ו) מועדי קדשך.

Feste, auf daß in dir nur ihre Freudigkeit finden Israel, die da deinen Namen heiligen. Gelobt seist du, Gott, der da heiliget (den Sabbath,) Israel und die festlichen Zeiten.

מעריב ליל שביעי של פסח

וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקֶּדְשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֶּדְשֵׁי (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

* רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהֵשֵׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר לְצִיּוֹן לְצִיּוֹן: מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוֹעֵתֵנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גָּאָה לְהוֹדוֹת: שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי תְדוּם וְגַפְשֵׁי בְּעַפְרָא לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדְדוּן גַּפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעוּדָה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְנָךְ וְעַגְגֵּנִי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי בִּי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֵׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּבְרָךָ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת וְעֲרֵבָה לִי מִגִּזְתֵּי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: קִדִּישׁ שְׁלָם, קִדּוּשׁ.

(Wenn am Sabbath fällt, wird vor קדיש dieses gesagt.)

Und es standen vollendet da die Himmel und die Erde mit ihrem gesammten Wesenheere. So hatte der Ewige am siebenten Tage sein Schöp-

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

* Die Uebersetzung siehe im Minchagebet Seite 8.

fungswerk, das er hergestellt, vollendet, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er hergestellt. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, denn an demselben ruhete er von seinem Werke, das Gott, um nun selbst fortzuwirken, geschaffen hatte.

ברוך. Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Isaaks und Jakobs, Gott, der du groß, mächtig und allgefürchtet, allerhöchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde.

מגן. Er war der Väter Schirm und Schild durch sein Wort, läßt zum Leben auferstehen die Todten, seiner Zusage gemäß. Gott, der Heilige, dem Keiner gleicht; der seinem Volke die Ruhe gespendet, an dem ihm geweihten Sabbathtage, denn an ihnen hatte Wohlgefallen er gefunden, darob erkannte er die Ruhe ihnen zu. O laffet in Ehrfurcht und schüchternem Erbeben uns seinem Dienste ergeben sein. Laßt seinen Namen mit jeglichem Tage, unaufhörlich, dankbar uns anerkennen, als den Urquell aller Segnungen, als den Gott, der Anerkennungen würdig, als den Herrn allen Friedens, der da heiliget den Sabbath und segnet den siebenten Tag, für das mit Seelenwonne sich befriedigt fühlende Volk — zum Andenken, an das Werk der Urschöpfung.

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך ומהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. ויניחו ביה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת: קדים טלס.

קירוש

Wenn an שבת fällt, wird zu Hause bei Tisch erst bis לעשות gesagt.

ברוך. Gelobt seist du, Ewiger unser Gott, König der Welt, der geschaffen die Frucht des Weinstockes.

וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות:

חן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

קהל מגן אבות בדרו מחיה מתים במאמרו האל הקדוש | שאין כמותו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי כם רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות אל ההודאות אדון השלום | מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מדשני עונג זכר למעשה בראשית:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך. Gelobt seist du, Ewiger unser Gott, König der Welt, der uns hat erforen aus aller Heidenvölker Mitte, uns hat ausgezeichnet vor allen Zungen, und uns hat geheiligt durch seine Gebote. So hast du, Ewiger unser Gott, uns gegeben (Sabbathe zur Ruhe und) festliche Zeiten zur Freude, Feiertage und Festmomente zu frohsinniger Ergözung, diesen (Sabbathtag und diesen) Tag des Festes der ungesäuerten Brode, als die Zeit unserer Befreiung (in Liebe), zur heiligen Verkündigung, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten. Denn an uns hattest du Gefallen gefunden, und uns hast du mehr als alle heidnischen Völker geheiligt, und (den Sabbath und) die dir geweihten Feste hast (in Liebe und Wohlwollen) in Freude und Wonne zum Erbe du uns gegeben. Gelobt seiest du, Ewiger, der da heiliget (den Sabbath) Israel und die Zeiten.

מעריב ליל שביעי של פסח

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בחר-בנו מכל-
עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו
במצותיו. ותתן-לנו יי אלהינו
באהבה (שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה חגים וזמנים
לששון את יום (השבת הזה ואה
יום) חג המצות הזה. זמן
חרותנו (באהבה) מקרא-קדש
זכר ליציאת מצרים. כי
בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים. (ושבת) ומועדי קדשך
(באהבה וברצון) בשמחה ובששון
הנחלתנו. ברוך אתה יי מקדש
(השבת ו) ישראל והזמנים:

ספירת העומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על ספירת העומר:

היום ששה ימים לעומר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך:
ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: למנצח בנינו

עלינו. Unsere Pflicht ist es, den Herrn des Weltalls zu preisen, die Anerkennung der Größe zu weihen dem Bildner der Urschöpfung, der nicht uns hat gleichgestellt den Heidenvölkern der Welt, und jenen Stämmen der Erde uns nicht hat ähnlich werden lassen; der nicht einen Antheil uns hat gegeben, gleich dem ihren, und nicht ein Loos wie jenes, das ihrer Gesammtheit

עלינו לשבח לארון הכל.
לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא
שם חלקנו כהם וגורלנו בכל
המונים. ואנחנו פורעים
ומשתתוים ומודים לפני מלך